

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/26/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122227957
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:6122227957.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Zuzany Krivdovej, v spore žalobkyne: J. J., nar. XX.XX.XXXX, S. XXX, XXX XX S., právne zastúpená: Mgr. Monika Dubská, advokátka so sídlom L. XXX/XX, XXX XX I., proti žalovanému: S. K., nar. XX.XX.XXXX O. 4, XXX XX O., S.: XX XXX XXX, právne zastúpený: JUDr. Jozef Polák, advokát so sídlom D. T. XXXX/XX, XXX XX E. Q., o zaplatenie 21.000,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Liptovský Mikuláš pracovisko Ružomberok, č. k. 10Csp/24/2022-228 zo dňa 14. marca 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III. z r u š u j e a v tomto rozsahu mu vracia na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. zostáva n e d o t k n u t ý.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyňi 21 000 eur spolu s úrokom omeškania vo výške 5 % zo sumy 21 000 eur od 13.12.2021 do zaplatenia a vo zvyšku časti úrokov z omeškania žalobu zamietol. Žalobkyňi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že sporové strany uzatvorili zmluvu o dielo zo dňa 26.05.2021, ktorá bola uzatvorená medzi zhotoviteľom S. K. so sídlom O. XXX/X, O. X., S.: XXXXXXXX (zapísaný v živnostenskom registri Okresného úradu Námestovo pod č. 560-5946) a J. J., trvale bytom S. XXX, narodená XX.XX.XXXX ako objednávateľom. Objednávateľ nie je identifikovaný žiadnym znakom odôvodňujúcim považovať ho za podnikateľa podľa § 2 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. preto ide o občianskoprávny vzťah a v rámci tohto o vzťah spotrebiteľský (§ 52 Občianskeho zákonníka), ktorý je upravený normami Občianskeho zákonníka nakoľko je zrejmé, že žalovaný ako dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobkyňa je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Pre posúdenie veci je irelevantné tvrdenie žalovaného, že sa žalobkyňa mala ústne vyjadriť že chce prípadne v objekte podnikáť. Podstatným je konanie žalobkyne v čase uzatvorenia zmluvy. Po právnej stránke, preto posúdil zmluvu ako zmluvu o dielo uzatvorenú podľa ustanovení § 631 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „O. z.“).

3. Nebolo sporným, že medzi stranami došlo k uzatvoreniu zmluvy o dielo, predmetom ktorej bolo zhotovenie mobilného domu NORDIC HOUSE za dohodnutú cenu za základný mobilný dom vo výške 25 000 eur, ktorej splatnosť bola dohodnutá v článku VIII. zmluvy. Termín dodania nebol špecifikovaný a projektová dokumentácia k domu bola súčasťou zmluvy avšak len v ruskom jazyku. Rovnako nebolo sporným, že dňa 27.10.2021 žalobkyňa zaslala žalovanému výzvu - posledný pokus o zmier s určeným

termínom dodania 12.11.2021. Dňa 18.11.2021 právna zástupkyňa žalobkyne adresovala žalovanému odstúpenie od zmluvy s tým, že bola poverená žalobkyňou oznámiť mu odstúpenie od zmluvy pre nedodržanie termínu do 12.11.2021 a zároveň žiadala vrátiť zaplatenú zálohu do troch dní od prevzatia oznámenia. Tiež nebolo sporným, že žalobkyňa za zhotovenie diela vyplatila zálohu vo výške 21 000 eur. Spornou skutočnosťou zostalo či a v akej výške má žalovaný nárok na zaplatenie ceny diela.

4. Z obsahu zmluvy o dielo dospel k záveru, že strany dohodli ako dielo mobilný dom NORDIC HOUSE podľa tvrdenia sporových strán dodaného z ruskej federácie v rozsahu základný mobilný dom, čo malo byť presne špecifikované v projektovej dokumentácii. Dielo malo byť zhotovené za pevne stanovenú cenu 25 000 eur, ktorej splatnosť bola dohodnutá v zmluve. Lehota na vykonanie diela nebola v zmluve presne určená avšak táto bola uzatvorená 26.05.2021, preto bolo potrebné dielo vykonať v primeranej lehote po uzatvorení zmluvy. Je nesporné, že žalovaný na dohodnutom diele pracoval a žalobkyňa nepoprela, že dňa 25.10.2021 mu zamedzila vo vykonávaní ďalších prác na dohodnutom diele, avšak 27.10.2021 mu adresovala písomnú výzvu na dokončenie diela, keď mu určila lehotu do 12.11.2021. Nebolo preukázané, že po 27.10.2021 žalobkyňa žalovanému bránila v pokračovaní realizácie diela. Žalovanej však ďalšie práce po 25.10.2021 nevykonával, čo potvrdil aj svedok Jozef Klimčák. Následne žalobkyňa odstúpila od zmluvy, ktoré odstúpenie prevzal žalovaný 09.12.2021. Aj keď žalovaný namietal, že odstúpenie nemá zákonné náležitosti, lebo mu nebolo doručené plnomocenstvo, túto skutočnosť vyhodnotil ako nepreukázanú nakoľko už dňa 28.10.2021 žalobkyňa splnila svoju právnu zástupkyňu aj na zastupovanie vo vzťahu k odstúpeniu od zmluvy, pričom z obsahu odstúpenia vyplýva, že právna zástupkyňa konala v mene žalobkyne. Žalovaný nepodal návrh na určenie neplatnosti odstúpenia od zmluvy. Dôvodom odstúpenia bolo nedokončenie diela ani v dodatočnej lehote do 12.11.2021 a možnosť odstúpenia si strany dohodli v zmluve v článku XI. a rovnako to vyplýva z ustanovenia § 642 O. z.

5. Odstúpenie od zmluvy je jednostranným právnym úkonom objednávateľa adresovaným zhotoviteľovi, a to až do ukončenia diela. V danom spore žalobkyňa odstúpila od zmluvy z dôvodu, že dielo nebolo vykonané ani v dodatočne poskytnutej lehote, teda včas a riadne. Dielo jej ani nikdy nebolo protokolárne odovzdané spôsobom ako to vyplýva z čl. IV. zmluvy. Žalobkyňa sa vlastníčkou diela nestala. Odstúpením sa zmluva zrušuje od začiatku (§ 48 ods.2 O. z.). Zákonným dôsledkom zrušenia zmluvy o dielo nie je potom vrátenie plnení, ale vznik práva zhotoviteľa na zaplatenie vykonaných prác, ak ich výsledok nemôže použiť inak a na účelne vynaložené náklady. Zhotoviteľ teda nemá právo na zaplatenie ceny diela, ale len na zaplatenie tých prác, ktoré nemôže pre seba upotrebiť a má povinnosť vrátiť zvyšok zálohy objednávateľovi. Nejde tu teda o synalamagtický záväzok, keď právu jednej zmluvnej strany zodpovedá vždy povinnosť druhého účastníka právneho vzťahu, keďže nedošlo k vzájomnému plneniu zo zmluvy. Žalovaný ako zhotoviteľ žalobkyňu ako objednávateľovi výsledok svojej práce neodovzdal, teda u žalobkyne nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu.

6. Žalovaný prevzal na vykonanie diela od žalobkyne zálohu vo výške 21.000,- eur pričom dielo nevykonal riadne a včas a to ani v dodatočne poskytnutej lehote do 12.11.2021 čoho dôsledkom bolo odstúpenie od zmluvy zo strany žalobkyne ako objednávateľa, a teda žalovaný nemá právo na zaplatenie ceny za dielo ale len za práce pokiaľ pre neho dielo nie je upotrebitelné. Dielo - mobilný dom NORDIC HOUSE je podľa názoru súdu pre žalovaného upotrebitelné nakoľko ide o obydlie umožňujúce transport z miesta na miesto. Sporové strany v konaní neprezentovali, že sa jedná o stavbu spojenú so zemou, na ktorú je potrebné stavebné povolenie v zmysle stavebného zákona (50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku), je preto názoru, že žalovaný mobilný dom, ktorý je stále v jeho vlastníctve (nebol preukázaný prechod vlastníctva zo zhotoviteľa na objednávateľa) môže kedykoľvek premiestniť na iné miesto, resp. ponúknuť na predaj inému subjektu. Dospel k záveru, že nedošlo k splneniu podmienky zmluvy uzatvorenej medzi sporovými stranami dňa 26.5.2021, žalovaný pre žalobkyňu nevykonal dohodnuté dielo riadne a včas, a to ani v dodatočnej lehote, na základe čoho žalobkyňa platne od zmluvy odstúpila, a keďže žalovaný netvrdil a ani nepreukazoval, že dielo je pre neho neupotrebitelné a ani nepreukazoval náklady na práce, ktoré vykonal a z ktorých by mala žalobkyňa prospech, priznal žalobkyňu uplatnenú pohľadávku vo výške 21.000,- eur, keďže žalobkyňa nesporne túto sumu poskytla žalovanému ako zálohu na vykonanie diela. Pokiaľ žalobkyňa preukazovala stav diela prostredníctvom posudku vypracovaného Radovanom Ferančíkom, tento dôkaz nehodnotil, nakoľko má za to, že sa nejedná o dôkaz majúci vplyv na odstúpenie od zmluvy.

7. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, tento mu priznal v mysle § 517 ods. 1, 2 O. z. v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., tým že tento mu priznal od márneho uplynutia lehoty naplnenie uvedené v

odstúpení od zmluvy, ktorú žalovaný prevzal 09.12.2021. Úrok z omeškania priznal vo výške 5 % a v prevyšujúcej časti nakoľko sa žalobkyňa domáhala úroku z omeškania vo výške 8 % žalobu zamietol, nakoľko je možné priznať ju iba v obchodných vzťahoch.

8. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP a článku 4 ods. 2 základných princípov CSP, keď žalobkyňa mala neúspech iba v nepatrnej časti úrokov z omeškania a priznal jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

9. V zákonom stanovenej lehote podal žalovaný odvolanie proti rozsudku v zmysle jeho obsahu proti výrokom I. a III. Odvolanie podal z dôvodov v § 365 ods. 1 písm. a), b), c), d), e), f) a h) CSP. Súd vykonané dokazovanie arbitrárne vyhodnotil jednostranne v prospech žalobkyne a v neprospech žalovaného a na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym právnym záverom, svoje rozhodnutie založil na absolútne selektívnom hodnotení predložených a vykonaných dôkazov, bez väzby na zistenia preukázaný skutkový stav, rozhodol v rozpore s predbežným právnym posúdením, ktoré stranám uviedol v rámci konania, pričom pri svojom rozhodovaní nezohľadnil rozhodovacia činnosť Okresného súdu Ružomberok a rozhodovacia činnosť dovolacieho súdu. Pri prvom úkone v rámci konania na Okresnom súde Ružomberok, vzniesol námietku miestnej príslušnosti, ktorú súd nesprávne vyhodnotil, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah. Vykonaným dokazovaním avšak bolo preukázané, že zmluva o dielo bola uzatvorená medzi podnikateľskými subjektami, keď žalobkyňa vstúpila do zmluvného vzťahu so žalovaným v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko mala záujem uvedený mobilný dom využívať pre podnikateľské účely, ktorá skutočnosť nebola v konaní sporná. Z výpisu zo živnostenského registra je zrejme, že žalobkyňa od roku 01.07.1995 je podnikateľom a v čase uzatvárania zmluvy o dielo podnikala pod obchodným menom J. J. - L. K., S.: XXXXXXXX, pričom túto činnosť prevádzkovala na adrese I., R. XX v priestoroch, ktoré mala v nájme. Práve skutočnosť, že žalobkyňa nemala vlastné priestory na prevádzkovanie svojej živnosti a nechcela ďalej platiť za priestory v I. bol dôvod, pre ktorý si u žalovaného objednala dodanie mobilného domu. Nasvedčuje tomu, že žalobkyňa má sídlo na adrese II. XXX, kde bol mobilný dom aj dodaný, účet z ktorého žalobkyňa hradila zálohy na odmenu za zhotovenie diela. Zmluva o diele bola uzatvorená v zmysle Obchodného zákonníka, čo je zrejme z jej názvu a z článku XIV. Zmluvy o diele a so záverečným ustanovením Zmluvy o diele, bola uzatvorená v písomnej forme a nejde o adhéziu zmluvu, keď žalobkyňa sa sama podieľala na tvorbe jej obsahu, čo je zrejme z vykonaného dokazovania, z ktorého vyplýva, že viac krát menila projekt a typ mobilného domu, ktorý jej mal byť dodaný. Že konala ako SZČO svedčí i list označený posledný pokus o zmier, v ktorom uvádzala, že ohrozil jej podnikateľský plán. Na základe toho vzťah medzi nimi bol vzťah obchodno - právny, z ktorého dôvodu mala byť vec postúpená na Okresný súd Námestovo.

Žalobkyňa presne vedela, aký dom bude dovezený z ruskej federácie, preto poukaz súdu o tom, že príloha zmluvy je v ruskom jazyku nemôže obstať. Uvedený mobilný dom si žalobkyňa sama naprojektovala s p. R. u B. podľa vizualizácie, ktorú vypracovala spoločnosť FISHERS & PARTNERS s. r. o. ešte dňa 07.09.2020. Sama určila miesto, kde bude mobilný dom osadený a vedela, že dom nepríde v celku, lebo to nie je možné z prepravného hľadiska na takú vzdialenosť. Problém nastal až keď sa vrátila s p. R. B. z Y., kde bola v predajni R. R. vyberať vnútorné zariadenie mobilného domu, ktoré v zmysle zmluvy o diele netvorili predmet dodania. Po tomto bola vypracovaná cenová ponuka na ich dodanie a zmluvné strany 23.10.2023 vypracovali dodatok č. 1, kde sa uviedla detailná špecifikácia tohto zariadenia a predmetom dodatku malo byť navýšenie základnej ceny domu práve o toto individualizované vnútorné vybavenie, pričom konečná suma mala byť navýšená na sumu 30 000 eur. Dodatok mal byť podpísaný 28.10.2023 kedy žalovaný aj začal pokračovať v práci ako bolo dohodnuté, avšak v tento deň spoločne so svedkom Q. pokračoval v dokončovaní mobilného domu, pričom večer prišla na stavbu právna zástupkyňa žalobkyne, ktorá priniesla vlastný návrh dodatku č. 1, ktorá mala, pokiaľ ide o špecifikáciu vybavenia identický obsah, avšak suma bola určená rovnako na 25 000 eur a rovnako obsahoval aj zmluvnú pokutu za dokončenie diela vo výške 10 000 eur, čo bolo pre žalovaného neprijateľné. Cena 25 000 eur bola dohodnutá za základný mobilný dom a dodatok č. 1 bol vyhotovený za účelom dokončenia mobilného domu na kľúč. Preto k uzatvoreniu dodatku medzi stranami nedošlo. Zmluva o diele neobsahuje termín dokedy má byť dielo odovzdané a termín ukončenia diela bol ponechaný na vôľu žalovaného, preto je tu nutné aplikovať § 564 O.z. na čo poukazoval už vo svojom písomnom vyjadrení 25.10.2022. Nie je absolútne zrejme z čoho vychádzal súd, že medzi stranami nedošlo k takejto dohode o termíne plnenia. Súdu aj uviedol dôvody, že nebolo možné vopred odhadnúť vzhľadom na prebiehajúcu pandémiu corona vírusu sankcie voči ruskej federácii a tiež skutočnosť, že základné typy mobilných domov určené v katalógu ruského dodávateľa nezodpovedali požiadavkám žalobkyne, a preto mobilný dom musel byť osobitne vyhotovený

na zákazku podľa požiadaviek žalobkyne. Nemožno mu vytýkať akúkoľvek nečinnosť, svoje povinnosti zo Zmluvy o dielo vždy plnil riadne a včas do momentu, keď ho žalobkyňa vykázala zo stavby. Žiaden lucidne uvažujúci subjekt nebude pokračovať vo výstavbe potom ako ho objednávateľ z tejto stavby vykázal pod hrozbou privolania policajnej hliadky. O to viac to nebude robiť na základe výzvy tretej osoby, ktorá sa nepreukázala oprávnením konať v mene žalobkyne (absencia plnej moci), ktorá mu navyše ani nebola doručená a o obsahu, ktorej sa dozvedel z odstúpenia od zmluvy. Sama žalobkyňa potvrdila, že ho vykázala zo stavby, to je zachytené i na zvukovom zázname z pojednávania 08.10.2022, v čase 53: 27 a 58:45. Navyše výzva posledný pokus o zmier, ktorú mala zaslať žalobkyňa žalovanému prostredníctvom svojej právnej zástupkyne 27.10.2021, žalovanému nebola doručená. Túto skutočnosť žalovaný namietol v rámci konania pred súdom prvej inštancie opätovne, ale bez akéhokoľvek zohľadnenia zo strany súdu prvej inštancie. Výzva mu nebola doručená v lehote určenej na dokončenie diela (do 12.11.2021). Odstúpenie od zmluvy z 18.11.2021, ktoré Mgr. R. E. adresovala vo svojom mene žalovanému je neplatné, nakoľko na odstúpenie neboli splnené podmienky. Žalobkyňa ako dôvod odstúpenia uviedla omeškanie žalovaného so zhotovením diela, avšak dielo bolo dokončené riadne a včas a z jeho strany nedošlo k omeškaniu s plnením. V prípade, že žalobkyňa tvrdí, že dielo má nejaké vady, čo kategoricky popiera, nebol zo strany žalobkyne dodržaný postup podľa článku IX. ods. 5 Zmluvy o dielo. Zároveň v zmysle článku III. ods. 8 Zmluvy o dielo v prípade predčasného ukončenia zmluvy, má zhotoviteľ právo na úhradu primeranej časti odmeny za vykonanú časť diela. V článku VII. ods. 2 Zmluvy sa strany dohodli, že odplata za zhotovenie diela je za základný mobilný dom, to je nezahŕňa prípadné práce navyše. Z predloženej fotodokumentácie je zrejmé, že základný mobilný dom bol zo strany žalovaného vykonaný, pričom práce, o ktorých žalobkyňa tvrdí, že neboli vykonané, že mobilný dom nie je užívania schopný v celom rozsahu popiera. Nezaviazal sa dodať žalobkyňi tzv. dom na kľúč. Nezaviazal sa vykonávať terénne úpravy, elektrickú prípojku, kanalizačnú prípojku a podobne, napriek tomu na základe jej požiadavky jej to vykonal, pričom ide o práce navyše, ktoré nie sú zahrnuté v cene diela. Zároveň namietal, že na prijatie záveru o tom, že neprodukoval žiadne tvrdenie, v zmysle ktorého by bolo dielo pre neho neupotrebitelné neexistoval žiaden predpoklad. Od začiatku tvrdil, že ide o mobilný dom vyrobený na zákazku podľa požiadaviek žalobkyne, preto nie je pre neho akýmkoľvek spôsobom upotrebitelný. Podľa charakteru realizácie diela na základe, ktorej vznikol montovaný dom na báze dreva, nie je možné toto dielo odstrániť spôsobom ako u realizácie mobilného domu ako absolútne scestné a v rozpore s vykonaním dokazovaním, považuje tvrdenie súdu, že nepreukázal náklady, ktoré mal v súvislosti s realizáciou diela na zaplatenie, ktorých má žalovaný nárok aj v prípade ak by sa vec posudzovala podľa § 641 ods. 1, resp. podľa § 642 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navyše podľa článku III. ods. 8 zmluvy v prípade predčasného ukončenia zmluvy má zhotoviteľ právo na úhradu primeranej časti odmeny za vykonanú časť diela. O tom aké náklady mal žalovaný ako zhotoviteľ s vykonaním diela domu do momentu jeho vykázania zo stavby, svedčia doklady tvoriace prílohu podania žalovaného 14.11.2022, ktoré boli súdu doručené a ktoré dôkazy súd vykonal na pojednávaní 14.02.2023. Avšak na tieto dôkazy, žiadnym spôsobom súd nereagoval. K tvrdeniu, že mobilný dom nebol zhotovený podľa STN poukazuje na obsah zmluvy o dielo, a to v článku I. bod 1 a bod 2 a článku VI. ods. 1, v zmysle ktorých predmetom bolo dodanie mobilného domu podľa špecifikácie uvedenej v prílohe č. 1. Predmetom dodania nebol mobilný dom vyrobený podľa noriem STN, žalobkyňa mala vedomosť, že tento mobilný dom bude dovezený z ruskej federácie, preto odvolávanie sa na nesúlads s normou STN nemôže obstať. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR IV. ÚS 142/2018. Súd prvej inštancie vydal rozhodnutie v rozpore s ustálenou judikatúrou dovolacieho súdu, a to rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/115/2008, v ktorom je poukazované na ustanovenie § 457 O. z. o synalagme a napriek tomu, že v danej veci ide o identickú situáciu, súd prvej inštancie vyhovel žalobe v celom rozsahu, čo je z ústavného hľadiska neudržateľné. Napadnutým rozsudkom došlo k porušeniu princípu legitímnych očakávaní, nakoľko niet rozumného dôvodu, aby súd absolútne odignoroval obsah zmluvy, svojvoľne dotváral zmluvné dojednania strán sporu, absolútne odignoroval listinné doklady predložené zo strany žalovaného a absolútne odignoroval vlastnú rozhodovaciu činnosť ako aj predbežné právne posúdenie, ktoré vyslovil na pojednávaní 08.11.2022. Rozsudok je arbitrárny, nedostatočne odôvodnený, nezrozumiteľný a nepreskúmateľný. Na vydanie napadnutého rozsudku neexistoval žiaden zákonný predpoklad a podľa žalovaného, rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je riadne odôvodnené a je teda nepreskúmateľné. V odôvodnení chýba logické vysvetlenie k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval, a to najmä pri otázke právneho posúdenia veci. Nedal presvedčivo a jasno odpoveď na podstatné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, neuviedol ako dôkazy vyhodnotil jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania odporuje aj princípu spravodlivosti, pretože pokiaľ by žalobkyňa dodržala pôvodnú dohodu, ktorej obsah žalovaný do bodky naplnil a nevykázala ho zo stavby,

potom by k tomuto súdному sporu nikdy nemuselo ani dôjsť. Súd pri vydaní rozsudku vychádzal z domniek a dohadov, nie z preukázaných skutočností. Navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne rozsudok zmeniť tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná mu nárok na náhradu trov konania.

10. Žalobkyňa odvolanie žalovaného považuje za realizáciu jeho zákonného práva na podanie odvolania voči rozhodnutiu, avšak dôvody odvolania ako aj odôvodnenie považuje za zavádzajúce a nepravdivé. Súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie a správne ustálil skutkový stav pokiaľ zistil, že sa jedná o spotrebiteľský spor. Poukázala na znenie zmluvy o dielo ohľadne dohodnutej ceny a platnosti tejto ceny a na doklady predkladané žalovaným ohľadne dodávky diela a platenia ceny za toto dielo. Predložila zmluvu o vedení bežného účtu v Tatra banke na vyvrátenie tvrdení žalovaného, že jednotlivé čiastky uhrádzala z podnikateľského účtu. Z prehľadu platieb je zrejmé, že žalovaný platbu za mobilný dom nerealizoval z vlastných prostriedkov, ale z prostriedkov žalobkyne a žalobkyňa bola zavedená už pri druhej čiastkovej platbe, ktorá mala nasledovať až po nákladke domu v ruskej federácii, ktorá nastala až 16.09.2021. Pokiaľ žalovaný poukazoval na to, že je SZČO, tak v súlade s výpisom zo živnostenského registra, žalobkyňa má prevádzkareň na adrese R. XX I. od XX.XX.XXXX a ako doklad predkladá nájomnú zmluvu. Viackrát sa žalobkyňa vyjadrila, že mobilný dom chcela na využitie pre malé vnúchatá, ktoré má a ako zázemie pre vonkajšiu saunu a výrivku, ktoré má u seba pri dome. Pokiaľ by mala záujem mobilný dom využívať na podnikateľské účely podľa tvrdenia žalovaného, tento by musel spĺňať viaceré hygienické normy a predpisy. Rovnako úhrady za mobilný dom by poukazovala z podnikateľského účtu a nie zo svojho bežného účtu, a tiež v zmluve o dielo by uviedla svoje IČO. Pokiaľ vo výzve uviedla, že by ohrozil vážne jej podnikateľský plán, bolo to z dôvodu, zlyhávala jej trpezlivosť a nervy a chcela aspoň nejakým spôsobom žalovaného vystrašiť a podnietiť k tomu aby dom dokončil a odovzdal jej do užívania. Nebolo preukázané, že viackrát menila projekt a typ mobilného domu. Žalovaný v odvolaní na strane 3 a na strane 6 a 7 si protirečí a odporuje. Spomína p. R. B., že žalobkyňa mala s ňou naprojektovať mobilný dom, čo považuje za zavádzajúce a žalovaný nežiadal o doplnenie dokazovania ani výsluchom R. B.. Spoločnosti FISHERS ? PARTNERS, s.r.o. Pokiaľ doložil k odvolaniu e-mail adresovaný p. R. B., jedná sa o novotu v zmysle § 366 CSP. Predložená projektová dokumentácia v slovenskom jazyku nebola vykonaná v súlade so zákonom o tlmočníkoch a prekladateľoch, absentuje doložka a vyhlásenia znalca. Preklad navyše ani nie je dobre vykonaný a s najväčšou pravdepodobnosťou bola obrázková časť aj pozmeňovaná. Tvrdenie o corone a výrobe kozmetických prípravkov v kuchyni, tiež aj tvrdenia o sankciách voči ruskej federácii, považujú za účelové a nepravdivé. Žalovaný na strane 5 odvolania tvrdí, že 25.10.2021 ho žalobkyňa vykázala zo svojho pozemku a ďalšie práce na diele nevykonával a na strane 4 uvádza, že dodatok č. 1 mal byť podpísaný 28.10.2022 a mal pokračovať v prácach. Rovnako uvádza, že 28.10. začal spoločne so svedkom Klimčíkom pokračovať s dokončovaním mobilného domu. Pričom takéto odvolanie je vnútorne inkoherentné a obsahuje navzájom si odporujúce state. V rámci konania boli predložené 2 návrhy dodatku č. 1, jednak vypracované žalovaným a žalobkyňou a tvrdenie žalovaného v rámci odvolania len potvrdzuje skutočnosť, že žalovaný nemal nikdy vôľu ani záujem mobilný dom riadne a včas odovzdať žalobkyňi. Inak by po rokovaní nemal problém podpísať dodatok k zmluve o dielo, v ktorom by sa zaviazal v dodatočnom časovom priestore do 12.11.2021 dokončiť dielo. Čo sa týka tvrdenia žalovaného o čase plnenia, tak do konania bolo doložené potvrdenie o dobe trvania výroby mobilného domu a času dodania. Štandardná doba dodania bola kratšia ako 4 alebo 5 mesiacov. S ohľadom na dobré mravy, nie je možné túto dobu predlžovať ľubovoľne dlho podľa vôle dodávateľa. Žalovaný v odvolaní tvrdí, že výzva posledný pokus o zmier mu nebola doručená a následne tvrdí, že mu nebola doručená v lehote určenej na dokončenie diela 12.11.2021, čím nepriamo potvrdzuje, že mu doručená bola, ale neprevzal si ju včas. Pokiaľ tvrdí, že odstúpenie je neplatné nakoľko z jeho strany nedošlo k omeškaniu, tak potom nevidí dôvod nato, aby dielo nebolo riadne odovzdané a dané do užívania. Avšak viacerými fotografiami a odborným vyjadrením p. Ferenčíka bolo preukázané, že už v čase podania návrhu na upomínacie konanie mobilný dom nebol dokončený ani užívania schopný. Dielo vykazuje vady, ktoré sú podľa jej názoru takej povahy, že sú neodstrániteľné. Neodborným postupom a montážou došlo k znehodnoteniu materiálov v takom rozsahu, že mobilný dom nie je užívania schopný. Žalovanému bolo viackrát oznámené, aby si mobilný dom odviezol. Terénne úpravy boli realizované majstrami z obce a výkony hradila priamo žalobkyňa. Doklady, ktoré mali svedčiť o nákladových položkách, ktoré mal žalovaný vynaložiť v súvislosti s dodaním mobilného domu v konaní 14.02.2023 spochybnili v plnom rozsahu. Žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal, že sa má jednať o mobilný dom, ktorý by nebolo možné použiť pre iného klienta. Na pojednávaní sa preukázalo, že sa nejedná o mobilný dom, ktorý má byť vyhotovený v súlade s príslušnými normami platnými na území SR. Súd zoberal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré boli podstatné pre uzatváranie zmluvy

ako aj okolnosti, ktoré mu predchádzali a správne vyhodnotil tento daný skutkový stav. Neodignoroval súd predbežné právne posúdenie veci, naopak postupoval presne podľa neho a rozsudok je riadne odôvodnený. Žalovaný opomína v rámci celého odôvodnenia odvolania ešte jednu dôležitú skutočnosť, že až do času úplného zhotovenia diela je jeho vlastníkom a nebezpečenstvo škody zostáva na ňom. Navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť v celom rozsahu.

11. Žalovaný v replike vyjadrenie žalobkyne považuje v celom rozsahu za účelové, zavádzajúce a nepravdivé. Pokiaľ dopĺňa skutkové tvrdenia o tom, že mobilný dom mala v úmysle používať ako zázemie pre saunu a vírivku, tak takéto tvrdenie je jednak urobené oneskorene a zároveň je objektívne nepravdivé, nakoľko žalobkyňa na tieto účely využíva garáž pri rodinnom dome, ktoré priestory prenajíma turistom. Žalovaný bol osobne niekoľkokrát ubytovaný v týchto priestoroch aj s p. R. B.. Tvrdenie žalobkyne, že svoju podnikateľskú činnosť uskutočňuje výlučne v priestoroch na adrese R. XX, je objektívne nepravdivé, pričom v prvom rade poukazuje na obsah nájmovej zmluvy, keď ako prenajímateľ k dnešnému dňu vystupuje subjekt, ktorý neexistuje a predmetom nájmu nebola žiadna nehnuteľnosť ani jej časť, ktorá by sa nachádzala na adrese R. XX. Táto sa nachádza v samotnom centre mesta Ružomberok, kde ceny nájmu sa aktuálne pohybujú na úrovni 8,89 eur/ 1m². Nebytový priestor na druhom poschodí budovy na adrese R. XX o výmere 45 m² je aktuálne realitnou kanceláriou D. I. ponúkaný za 400 eur mesačne bez energií. Pravdou je, že práve vysoké nájomné, ktoré platila žalobkyňa za prenájom priestorov, v ktorých vykonávala podnikateľskú činnosť uvádzala žalovanému ako dôvod, pre ktorý si u neho objednala mobilný dom. Tvrdenie žalobkyne, že uvedený účet nepoužíva na podnikateľský účel, je nepravdivé. Skutočnosť, že žalobkyňa používa tento účet na podnikateľské účely je zrejmá aj z toho, že žalobkyňa prevádzkuje facebookovú stránku BIO darčeky, v rámci ktorej ponúka svoje produkty na predaj, kde dňa 13.04.2023 si zákazník objednal kozmetické prípravky, ktoré vyrába u seba doma v S. a za uvedené prípravky jej bolo zo strany zákazníka zaplatené práve na tento účet. Skutočnosť, že účet vedený v Tatra banke bol založený na základe zmluvy o bežnom účte nejakým spôsobom nepreukazuje tvrdenie žalobkyne o tom, že do zmluvného vzťahu so žalovaným vstupovala ako súkromná osoba. Živnostník nie je povinný mať v súvislosti s podnikaním zriadený podnikateľský účet. Podstatné je, že žalobkyňa v rámci konania ani netvrdila, nie to ešte aby preukázala, že na podnikanie používa iný účet. Rovnako je podstatné tvrdenie žalobkyne o podnikateľskom pláne uvedené v písomnostiach adresované žalovanému. Tvrdenie, že o podnikateľskom pláne hovorila iba z dôvodu zlyhávania trepezlivosti je irelevantné a zjavne účelové. Tvrdenie, že sankcie voči ruskej federácii mali byť uplatňované až od 24.02.2022 je rovnako objektívne nepravdivé, nakoľko séria sankcií Európskej únie uložená Rusku od 24.02.2022 len dopĺňala existujúce opatrenia uvalené na Rusko už od roku 2014, v dôsledku anexie Q. a nevykonávania dohôd z R.. Trvá na svojich vyjadreniach, že neporušil vo vzťahu k žalobkyni žiadnu zmluvnú ani zákonnú povinnosť a žalobkyni nič nedlhuje. Bolo výlučne rozhodnutím žalobkyne, že žalovaného vykázala z miesta výkonu práce a mobilný dom, mu z uvedeného dôvodu sa nepodarilo dokončiť. Nemôže obstať, že listiny predložil po lehote a v rozpore z § 366 CSP, pretože závery v napadnutom rozsudku sú v absolútnom rozpore s predbežným právnym posúdením, ktoré súd prvej inštancie poskytol stranám na pojednávaní 08.11.2022. Naproti tomu o nové skutkové tvrdenia uvádza žalobkyňa vo svojom vyjadrení k obsahu účtovných dokladov, ktoré boli súdu prvej inštancie doručené 14.11.2022, kedy žalobkyňa nemala žiadne pripomienky. Všetky skutkové tvrdenia, ktoré žalobkyňa uviedla vo svojom vyjadrení popiera v celom rozsahu, nakoľko sú objektívne nepravdivé. Účtovné doklady, ktoré predložil boli riadne zaúčtované v účtovníctve. Bol vykázaný 25.10.2021 so svedkom Klimčákom zo stavby a 27.10.2021 nepokračoval s prácami, len bol na stavbe zobrať náradie a upratať. Dodatok k zmluve nebol podpísaný žiadnou stranou, a to z dôvodu na strane žalobkyne ku ktorým skutkovým okolnostiam sa vyjadril pri svojom výsluchu na pojednávaní. Po príchode na stavbu v piatok 22.10.2021, žalovaný spolu s Q. začali pokračovať dokončovaním mobilného domu, kde p. J. mu oznámila v priebehu dňa, že večer ešte príde jej známa, ktorá je právnička, chce s ňou prebrať ešte nejaké detaily dodatku. V ten istý večer prišla právna zástupkyňa žalobkyne predložila nový dodatok, kde bola suma na dokončenie domu na kľúč uvedená 25 000 eur a termín dokončenia 12.11.2021 a zároveň obsahoval sankciu, a to zmluvnú pokutu. S takýmto návrhom dodatku nemohol súhlasiť lebo v pôvodnej zmluve bola cena dohodnutá za základný dom. Rovnako tvrdenie žalobkyne, že terénne práce mali vykonávať pracovníci obce je objektívne nepravdivé, keď tieto vykonal žalovaný, v rámci nich odstránil z pozemku cca 30 kusov tují, oceľový plot, vykonal nivelizáciu terénu za pomoci bágra, osadil betónové podkladové kocky, zhotovil prípojku pitnej vody a prípojku kanalizácie. Následne vyhotovil nosnú oceľovú konštrukciu, na ktorej je umiestnený mobilný dom. Pracovníci obce tam nevykonávali žiadne práce a takéto tvrdenie žalobkyne je jednoducho klamstvo a zavádzanie. Bolo v konaní sporné až do vyjadrenia 03.05.2023, že predmetný mobilný dom si p. J. sama navrhla. Žalovaný teda nemal dôvod

navrhovať p. B. ako svedka k tejto skutkovej okolnosti. Uvedené začala tvrdiť až vo vyjadrení 03.05.2023 a emailovú komunikáciu žalovaný predložil ako prílohu svojho odvolania z dôvodu preukázania väd napadnutého rozsudku, tak žalovaný ako aj R. B. boli nespočetný krát svedkami výroby kozmetických prípravkov a výrobkov v kuchyni rodinného domu žalobkyne v S. súp. č. XXX. Z toho dôvodu sa rozhodla zabezpečiť si uvedený mobilný dom. Zotrval na svojom odvolacom návrhu.

12. Žalobkyňa v duplike poprela, že by až vo vyjadrení k odvolaniu sa vyjadrila, že mala v úmysle rodinný dom používať ako zázemie pre saunu a vírivku. Žalovaný opätovne osobu R. B. uvádza ako osobnú kamarátku avšak ju ako svedka nenavrhol na vypočutie. To, že žalovaný s R. B. u nej používali zmieňovanú vírivku a saunu len potvrdzuje vzťah, ktorý mali žalobkyňa a žalovaný. Žalovaný si zrejme nesprávne interpretoval obsah vyjadrenia ohľadne existencie nájomnej zmluvy, keď aj zo živnostenského registra vyplýva, že prevádzku má od 01.07.1995 stále totožnú a rovnakú. Vyjadrenie, že spoločnosť, s ktorou uzavrela nájomnú zmluvu neexistuje, považuje za absolútne diletantské, nakoľko spoločnosť CBA Verex a. s. , obchodné platné meno od 18.05. 2006 mala predchádzajúce obchodné meno O. - LM a O. L., a. s.. Nikde v texte neuvádzali výšku nájomného, že priestory sú prenajaté dlhodobo za výhodných podmienok. Žalovaný v rámci konania predkladal rôzne výpisy z účtov aj tretích osôb, ktoré nejakým spôsobom bližšie nezdokumentoval. Účet v Tatra banke je osobným účtom žalobkyne. V prípade, ak by na súkromný účet prijímala platby súvisiace s jej podnikateľskou činnosťou sama by sa vystavovala riziku. O sankciách voči ruskej federácii nehovoril žalovaný na pojednávaní, ale až v rámci odvolania a čo sa týka predložených účtovných dokladov 14.02.2023, tak k nim sa obsiahlo vyjadrili do zápisnice 14.02.2023. Dielo nebolo dodané, vec nemá parametre požadovanej legislatívy pre mobilný dom. Žalovaný si do dnešného dňa vec neodviezol, z pozemku ho neodstránil. Chátra, strecha je viac skoródovaná ako neskorodovaná. Zotrvala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

13. K duplike žalobkyne sa opätovne vyjadril žalovaný, v ktorom uvádza opätovne tie isté vyjadrenia ako v odvolaní a v replike a z tohto dôvodu odvolací súd predmetné vyjadrenie žalobkyne už ani nedoručoval (§ 374 ods. 3 veta druhá CSP).

14. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359 a § 362 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

15. Správne súd prvej inštancie vychádzal z vôle žalobkyne pri uzatvorení zmluvy o dielo ohľadne toho, či túto uzatvorila ako SZČO alebo ako súkromná fyzická osoba. Podstatným je konanie žalobkyne v čase uzatvorenia zmluvy. To že zmluvu uzatvárala ako fyzická osoba nasvedčuje aj skutočnosť, že žalovaný ako zhotoviteľ uviedol pri svojom označení aj identifikačný znak podnikateľa, a to IČO, preto je nelogické ak mal vedomosť o tom, že žalobkyňa uzatvára zmluvu o dielo ako podnikateľka, prečo netrval na tom, aby rovnako uviedla svoj identifikačný znak podnikateľa - IČO. Neskoršie vyjadrenie žalobkyne o podnikateľskom zámere je irelevantné, nakoľko nebolo preukázané, že takýto zámer mala už v čase uzatvárania dotknutej zmluvy o dielo.

16. Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné, z ktorého dôvodu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď strany nemohli správne argumentovať v odvolaní. Zmluvu o dielo vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je upravená normami Občianskeho zákonníka (§ 52 O.z.). Podľa § 52 ods. 2 O.z. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že aj v prípade spotrebiteľského vzťahu nie je vylúčené zmluvné dojednanie odkazujúce na aplikáciu Obchodného zákonníka, avšak iba vtedy, ak zmluvné dojednanie má za následok priaznivejšie podmienky pre spotrebiteľa. Sporové strany v úvode Zmluvy o dielo označili, že túto uzatvárajú podľa § 536 a nasl. Obchodného zákonníka a v čl. XIV si výslovne upravili, že zmluva sa riadi právnym poriadkom Slovenskej republiky, najmä § 536 a nasl. Obchodného zákonníka. Podľa § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka strany si môžu dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v

§ 261, sa spravuje týmto zákonom. Súd prvej inštancie sa však touto voľbou Obchodného zákonníka žiadnym spôsobom nevysporiadal, bez konkrétnej argumentácie, prečo voľbu práva sporovými stranami neaplikoval, na predmet sporu aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka.

17. Následne vyhodnotil, že žalobkyňa od zmluvy o dielo odstúpila v zmysle ustanovenia § 642 O.z. (posledná veta bodu 22. odôvodnenia), avšak bez špecifikácie konkrétneho odseku. Ustanovenie odseku 1 citovaného ustanovenia umožňuje objednávateľovi kedykoľvek a bez dôvodu odstúpiť od zmluvy až do jeho splnenia, pričom objednávateľa stíhajú následne dôsledky špecifikované v tomto odseku, podľa ktorého je objednávateľ povinný zhotoviteľovi zaplatiť sumu, ktorá pripadá na práce už vykonané, pokiaľ zhotoviteľ nemôže ich výsledok použiť inak a nahradiť mu účelne vynaložené náklady. Teda táto povinnosť je podmienená tým, že zhotoviteľ nemôže výsledok použiť aj inak.

Naproti tomu ustanovenie odseku 2 predstavuje právnu úpravu, ktorá vychádza z určitého predpokladu možného budúceho porušenia práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvného vzťahu, teda že dielo nebude včas hotové alebo nebude vykonané riadne a zhotoviteľ neurobil nápravu ani v dodatočne poskytnutej primeranej lehote. V prípade odstúpenia od zmluvy z dôvodov uvedených v tomto odseku je treba aplikovať ustanovenia o bezdôvodnom obohatení podľa § 457 O.z., v zmysle ktorého ak je zmluva neplatná, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa tejto zmluvy dostal. Pokiaľ ide o synalagmatický záväzok, keď žiaden z účastníkov sa nemôže domáhať vrátenia poskytnutého plnenia bez toho, aby sám vrátil plnenie, ktoré prijal. Splnenia záväzku sa preto môže domáhať len ten, kto už svoj záväzok splnil, alebo je pripravený voči druhej strane tento záväzok splniť. Takúto vzájomnú viazanosť plnenia je nevyhnutné rešpektovať aj pri formulácii žalobného návrhu a v na ňom nadväzujúcom výroku súdneho rozhodnutia, a to tak, že splnenie uloženej povinnosti je viazané na splnenie vzájomnej povinnosti protistrany.

Súd prvej inštancie v bode 22. a 23. odôvodnenia poukazuje na to, že žalobkyňa odstúpila od zmluvy z dôvodu, že dielo nebolo dokončené ani v dodatočnej lehote do 12.11.2021, avšak následne v bodoch 23. a 24. poukazuje na následky upravené jednak v § 642 ods. 1 a aj § 642 ods. 2 O.z. Z tohto dôvodu nie je zrejmé, ako bolo odstúpenie od zmluvy súdom prvej inštancie posúdené.

18. Žalovaný sa v konaní bránil, že nebol dôvod na odstúpenie od zmluvy, nakoľko dodal dielo v zmysle zmluvy o dielo, keď predmetom zmluvy a aj cenou diela bol základný dom, ktorý dodal. Uvedená obrana by mala opodstatnenie v prípade odstúpenia od zmluvy podľa § 642 ods. 2 O.z. Súd prvej inštancie sa však uvedenou obranou žalovaného žiadnym spôsobom nezaoberal, čo konkrétne bolo predmetom diela a či žalovaný toto dielo dodal. Súd prvej inštancie takto neskúmal či boli splnené podmienky na odstúpenie od zmluvy. Odvolací súd len na okraj podotýka, že tvrdenia žalobkyne, že sa nejedná o mobilný dom sú nepodstatné, nakoľko prílohou zmluvy bola projektová dokumentácia, takže mala vedomosť o aký konkrétny dom sa jedná a na takýto dom i podpísala zmluvu o dielo, tiež mala vedomosť, že tento má byť dodaný z ruskej federácie, v zmluve neboli dojednané žiadne ide špecifiká ohľadne vlastností diela.

19. Sporové strany v zmluve nedohodli lehotu dodania diela zhotoviteľom. Podľa § 633 ods. 1 O.z. zhotoviteľ je povinný dielo vykonať podľa zmluvy, riadne a v dohodnutom čase. Zákon nemá dispozitívne ustanovenie pre prípad, že doba vykonania diela nebola výslovne dohodnutá, resp. o tom, kedy má byť dielo ukončené. Odvolací súd je toho názoru, že pokiaľ nebola doba vykonania diela výslovne dohodnutá, vzhľadom na charakter zmluvy a predmet diela nemožno automaticky použiť ustanovenie § 563 O.z., podľa ktorého by zhotoviteľ bol povinný plniť, keď objednávateľ požiada o plnenie a rovnako ustanovenie § 564 O.z. keď čas plnenia by mal na návrh veriteľa určiť súd. Aplikácia týchto ustanovení pri zmluve o dielo by bola nevhodná, a preto odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že v takom prípade by mal zhotoviteľ dodať dielo v primeranej lehote, bez odkladu, analogicky postupovať v zmysle § 591 O.z. Preto sa s odvolacou argumentáciou žalovaného, že malo byť aplikované ustanovenie § 564 O.z. nestotožňuje a zo zmluvy takéto dojednanie ani nevyplýva. Napokon v konaní ani tak nebolo sporné, kedy malo byť dielo dodané, ako to, že žalovaný nemal plniť ani v dodatočne stanovenej lehote, keď už predtým začal vykonávať dielo. V prípade, že na daný právny vzťah sa majú aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, tento v § 537 ods. 1 upravuje, že zhotoviteľ je povinný vykonať dielo na svoje náklady a na svoje nebezpečenstvo v dojednanom čase, inak v čase primeranom s prihliadnutím na povahu diela.

20. Vzhľadom na konštatované odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úlohou súdu v novom konaní

bude náležite sa vysporiadať či na danú vec sa majú aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, alebo Obchodného zákonníka, či boli splnené podmienky na odstúpenie od zmluvy o dielo a napokon konkrétne uviesť zákonné ustanovenie, na základe ktorého bolo odstúpenie od zmluvy posúdené.

21. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).